

Święto muzyki Wielkiego Polaka

XV Festiwal Chopinowski w Dusznikach — rozpoczęty

DUSZNIKI (PAP) 16 bm. rozpoczął się w Dusznikach doroczny festiwal chopinowski. To święto muzyki

Polscy junacy przodowali

Z Jugosławii powróciła grupa junaków z Ochotniczych Hufców Pracy ZMS. Grupa przebywała w Bielim Bregu na międzynarodowym obozie zorganizowanym przez Komitet Centralny Omladiny. Uczestnicy obozu pracowali przy budowie autostrady Bractwo — Jedność.

Junacy polscy zajęli pierwsze miejsce we współzawodnictwie międzynarodowym. Zostali oni kilkakrotnie wyróżnieni, m. in. 5 junaków zdobyło odznaczenia Przodownika Pracy. W nagrodę za dobrą pracę junacy zwiedzili Rijekę, Opatinę, Postojnę i Lubianę.

Chopina obchodzone jest w tym roku szczególnie uroczysto. Jubileuszowy — XV festiwal przypadł w Roku Chopinowski i łączy się ze 150 rocznicą urodzin wielkiego kompozytora.

W inauguracyjnym koncercie wystąpiła orkiestra Filharmonii Wrocławskiej pod dyktando Adama Kopyścińskiego. Solistami byli: laureat IV Konkursu Chopinowskiego Ryszard Bąk i laureatka VI Konkursu Irina Zarickaja.

Do jubileuszowego festiwalu Duszniki przygotowały się szczególnie starannie. Odbudowano ogromną halę spacerową. Ze szkła i stali powstała tu wielka sala koncertowa, o świetnej akustyce. W sali tej odbył się uroczysty koncert inauguracyjny, na który przybyło wiele miłośników muzyki chopinowskiej. Dla setek osób zabrakło biletów. Swoistą i pełną uroku salą koncertową stał się dla nich piękny park dusznickiego uzdrowiska.

Gazeta Krakowska

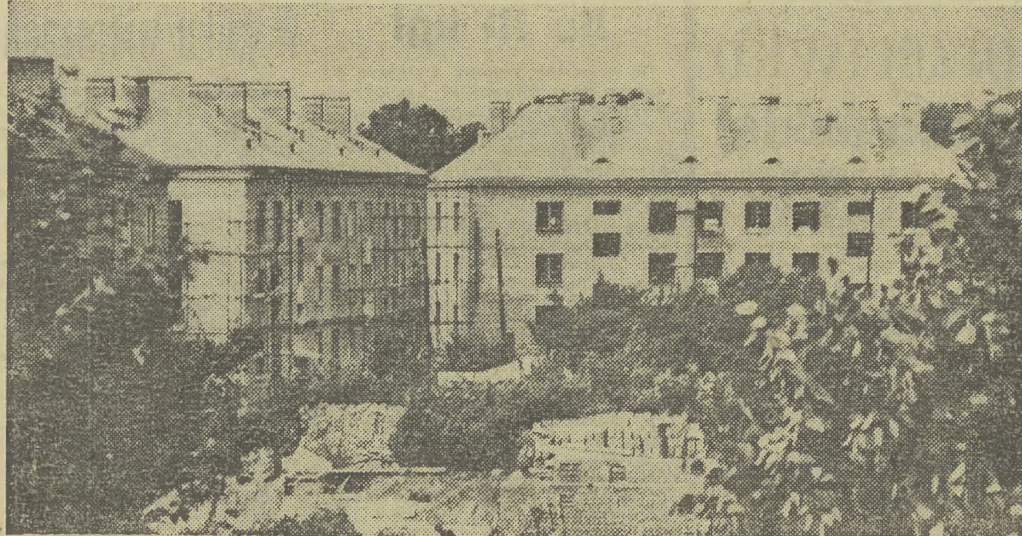
Rok XII
Nr 195(3805)
Wyd. A
Cena 80 gr.

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Kraków, środa 17 sierpnia 1960

Dzień, na który czekało całe nasze hutnictwo

Walcownia-zgniatacz w hucie „Warszawa” oddana do wstępnej eksploatacji

WARSZAWA (PAP) 16 bm. w obecności członka Biura Politycznego KC PZPR R. Zambrowskiego i wiceprezesa Rady Ministrów P. Jaroszewicza i J. Tokarskiego oddana została do wstępnej eksploatacji w Hucie „Warszawa” walcownia-zgniatacz.

Na uroczystości obecny był ambasador Związku Radzieckiego w Polsce — P. Abrasimow. Przybyła także delegacja załóg radzieckich przedsiębiorstw i biur projektowych współpracujących przy budowie huty.

Kilka minut przed godziną jedenastą dyrektor huty — St.

Nowy typ statku powstaje w stoczni szczecińskiej

SZCZECIN (PAP)

W Stoczni Im. A. Warskiego rozpoczęto trawienie blach dla nowego typu statku — drobnicowca o nośności 8.200 DWT. Jednostkę tę zaprojektował inż. E. Maciński z Centralnego Biura Konstrukcji Okrętowych w Gdańsku. Statek posiada piękną sylwetkę, oraz estetyczne rozwiązanie wnętrza. Nowa jednostka o długości niemal 145 m, szerokości 18,5 m, ma być wyposażona w silnik o mocy 7.800 KM na paliwo ciężkie i będzie mogła rozwijać szybkość 17,6 węzła; zasięg pływania — dookoła 14 tys. mil morskich. Drobnicowiec ten, który przewozić może również rudę, posiada lodownię chłodzoną do minus 14 stopni. Zarówno urządzenia chłodnicze jak i wiele innych będą produkowane polskimi. Nowością jest zastosowanie przy budowie tego statku aluminium: cała sterownia, np. i komin będą wykonane z tego lekkiego materiału, co zwiększy ładowność drobnicowca. Wiele urządzeń zostanie zautomatyzowanych, luki np. otwierane będą za pomocą dźwigni.

Statek może zabierać także pasażerów, dla których przeznaczono 12 miejsc w kabinach jedno i dwuosobowych oraz jadalnię i salony.

Jednostka ta budowana jest na zamówienie PLO które zamierza ją przeznaczyć dla obsługi linii polniodniowo-amerykańskiej.

Detko zameldował o gotowości obiektu do podjęcia normalnej produkcji.

Zabiera głos minister przemysłu ciężkiego — Franciszek Waniłko:

„Walcownia-zgniatacz — powiedział on — inwestycja zbudowana dzięki pomocy ZSRR, otwiera nowy etap w rozwoju huty i ma ogromne znaczenie dla całego naszego hutnictwa. Ilościowy rozwój produkcji stali wyprzedził rozwój przetwórstwa hutniczego. W tej ostatniej dziedzinie mamy „wąskie gardła” nowy obiekt stwarza możliwość przewalowania na miejscu całej produkcji huty. Dotychczas prace te wykonywały zakłady śląskie, co stwarzało Hucie „Warszawa” wiele kłopotów i hamowało rozwój produkcji stali. Dla naszej gospodarki, a zwłaszcza dla takich jej dziedzin, jak elektryka, motoryzacja, optyka, precyzyjna, niezbędne są dostawy rosnących ilości stali szlachetnej.

Do załogi huty oraz przedsiębiorstwa budowlanego przemawia z kolei członek Biura Politycznego KC PZPR — Roman Zambrowski.

Uroczystość zakończyła się dekoracją 37 pracowników huty, generalnego wykonawcy obiektu przedsiębiorstwa budowy Huty „Warszawa” — wysokimi odznaczeniami nadanymi im w uznaniu zasług przez Radę Państwa.

Oddana do eksploatacji walcownia-zgniatacz jest najważniejszym obiektem huty. Pracuje już tutaj m. in. odlewania staliwa, dwa piece elektryczne o pojemności 45 ton, 3 piece martenowskie 70-tonowe, kuźnia i stacja czadnic. Walcownia-zgniatacz jest ósmym w blokiem tego typu w kraju, obiektem — dodajmy — nowoczesnym wysoce zautomatyzowanym. Jej długość wynosi 140 m, kubatura — 707 tys. m³. Rozciąga się na powierzchni 33,5 tys. m². Waga zainstalowanych urządzeń — 6 tys. ton.

Montaż maszyn i agregatów nowo oddanego obiektu, z których najważniejsze otrybaliśmy z ZSRR, trwał blisko rok. Próby rozruch prowadzone w okresie ostatniego miesiąca wypadły pomyślnie: urządzenia działają bez zarzutu. W pierwszym okresie, zanim wszystkie zespoły się dotrą, walcownia-zgniatacz pracować będzie na zwolnionych obrotach. Mimo to przewaluje się tu w br. ok. 45 tys. ton stali. Z chwilą całkowitego uruchomienia, zgniatacz będzie walcował ok. 650 tys. ton stali rocznie.

W najbliższych latach w Hucie „Warszawa” wybudowane zostaną dalsze walcownie — tzw. gruba, cienka oraz taśmy zimnowalcowanej.

Kończą się już wakacje. Już niedługo trzeba się zabrać do nauki. Ostatnie dni wycieczki spędzają razem ze swoimi rówieśnikami z Polski delegacje młodzieży polskiej zagranicą. Na zdjęciu: przyjęcie w Urzędzie Rady Ministrów dla młodzieży polonijnej.

CAF — fot. Dąbrowiecki

Nowy zgniatacz w hucie „Warszawa”
W dniu 16. 8. 1960 r. została przekazana do eksploatacji walcownia — zgniatacz o wydajności ok. 600 tys. ton rocznie. Na zdjęciu: kłatka walcownicza.
CAF — fot. Grzęda

Deszcze nadal hamują prace żniwne

Trudności z przygotowaniem ziarna siewnego

WARSZAWA (PAP)

Nie spełniły się nadzieje rolników, iż żniwa będą mogły ukończyć w znosnych warunkach. Przelotne, ale częste, a w wielu wypadkach ulewne deszcze spowodowały, że prace polowe trzeba stale przerywać, a w niektórych województwach 16 bm. nie można ich było w ogóle prowadzić. Ujemne skutki tak fatalnej pogody są widoczne przede wszystkim w północnych rejonach kraju, gdzie część zbóż znajduje się jeszcze „na pniu” a większość skoszonych — stoi w stęgach i moknie, gdyż o zwłocze prawie nie ma mowy.

Na Białostocczyźnie, zwłaszcza w jej północnej części z dużymi trudnościami borykają się PGR-y.

Również na północnych terenach Warmii i Mazur, gdzie żniwa osiągały dopiero swój szczytowy punkt, deszcze przeszkadzają w pracach. Warto podkreślić, że w tych trudnych warunkach dobrze zdają egzamin polskie snopowiązki WC-2 — mimo rolniczej ziemi i potarganego przez ulewę zboża. Kółka rolnicze w woj. olsztyńskim

W KONGO:

- Policja szuka zakonspirowanych żołnierzy belgijskich
- Wojska belgijskie przebywają nadal w bazie Kamina
- W NOWYM JORKU:

Odbędzie się posiedzenie Rady Bezpieczeństwa

LONDYN (PAP)

Sekretarz generalny ONZ Hammarskjöld odleciał we wtorek z Leopoldville przez Paryż do Nowego Jorku, gdzie w środę lub w czwartek na kolejnym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa poświęconym sprawie Konga będzie odpowiadał na zarzut rządu Kongo, iż jego posunięcia w Kongu nie były zgodne z duchem kongijskich rezolucji ONZ.

Rząd kongijski zapowiedział wysłanie na tę sesję specjalnej delegacji z wicepremierem Gizenga i stałym przedstawicielem Konga w ONZ Kanza.

We wtorek wieczorem, gdy Hammarskjöld po krótkim pobycie w Paryżu znajdował się w drodze do Nowego Jorku, sytuacja w Kongu wyglądała następująco.

W stolicy kraju — Leopoldville policja kongijska kończyła rozpoczętą rano akcję szukania zakonspirowanych żołnierzy belgijskich. Rząd Lumumby rozporządzał bowiem władzami, iż część spadochroniarzy belgijskich nie wycofała się z miasta, lecz przebrałszy się w ubrania

cywilne pozostała w nim, gotowa do działania „w razie potrzeby”. Zatrzymano wielu białych, nie wiadomo jednak jakie są ostateczne rezultaty akcji. Z lotniska w Leopoldville odleciał do bazy w Kito-nu ostatni w tym mieście pluton spadochroniarzy belgijskich. Mieli oni opuścić Leopoldville dopiero w niedzielę, jednakże we wtorek kompania piechoty kongijskiej wyprowadziła ich z hangaru, gdzie stacjonowali i dostawiła pod eskortą do samolotu.

Wojska belgijskie przebywają nadal w bazie Kamina i nie wiadomo dokładnie, kiedy się zaczną stamtąd wycofywać. Na razie wiadomo tylko tyle, że będzie to ewakuacja stopniowa (podczas gdy ostatnia rezolucja Rady Bezpieczeństwa żądała wyraźnie natychmiastowego wycofania się Belgów) oraz że dowództwo sił ONZ chce postać żołnierzy irlandzkich także do Kaminy.

„Wschodniemu dowództwu” sił ONZ mają podlegać oddziały w prowincjach Katanga i Kivu. Według Associated Press, dowództwo ONZ chce w ten sposób wykazać, iż nie uznaje Katangi za niezależne państwo, oddzielone od reszty Konga, lecz traktuje ją jako jedną z prowincji tego kraju.

We wtorkowych doniesieniach agencji brak było wiadomości o poczynaniach samowolnego „premiera” Csombe.

Rząd premiera Lumumby zezwolił we wtorek agencji France Presse na wznowienie działalności na terenie Konga.

CAF — fot. Grzęda

400-LECIE OLECKA

Olecko, małe miasteczko mazurskie, odbudowane ze zniszczeń wojennych obchodzi w bieżącym roku 400-lecie swego istnienia. Perspektywiczne plany przewidują budowę w Olecku m. in. kilku nowych zakładów przemysłowych, Szkoły Tysiąclecia oraz 1000 izb mieszkalnych. Na zdjęciu: budowa nowych domów w mieście.

CAF — fot. Uchymiak

Krótko z kraju

BOHATERSKI MILICJANT UDEKOROWANY MEDALEM „ZA OFIARNOŚĆ I ODWAGĘ”

BYDGOSZCZ. W Bydgoszczy odbyła się uroczystość dekoracji medalem „za ofiarność i odwagę” bohatera życia i mienia — bohatera milicjanta z Torunia — plutonowego Mieczysława Aleksandra. 12 bm. Aleksandrak z narażeniem własnego życia uratował tonącą w Wiśle pięcioletnią Bożenę Popielewską oraz usiłującą ją ratować — nie umiejącą pływać — matkę dziewczynki Józefę.

Dzielny milicjant otrzymał to odznaczenie pierwszy na Pomorzu. Jednocześnie Komendant Wojewódzki MO awansował M. Aleksandraka do stopnia sierżanta.

AMBASADOR KRL-D SKŁADA WIENIEC NA CMENTARZU MAUZOLEUM

WARSZAWA. Z okazji święta narodowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej — 15 rocznicy wyzwolenia Korei, ambasador KRL-D w Polsce Kim Hak In złożył 16 bm. wieniec na cmentarzu-mauzoleum żołnierzy radzieckich w Warszawie.

Przy składaniu wienca obecny był ambasador ZSRR w Polsce Piotr Abramow.

DEPESZA GRATULACYJNA DO REPUBLIKI GABONSKIEJ

WARSZAWA. Z okazji proklamowania w dniu 17 bm. niepodległości Republiki Gabońskiej prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz wystosował depeszę gratulacyjną do premiera Republiki Gabońskiej Leona Mba.

DEPESZA W 15 ROCZNICĘ PROKLAMOWANIA NIEPODLEGŁOŚCI INDONEZJI

WARSZAWA. Z okazji święta narodowego — 15 rocznicy proklamowania niepodległości Indonezji, przypadającego w dniu 17 bm. przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki wystosował depeszę gratulacyjną do prezydenta Republiki Indonezji dr Sukarno.

KRADZIEŻ W KLASZTORZE

RZESZÓW. W kościele klaszoru o.o. dominikanów w Borku Starym pow. Rzeszów dokonano kradzieży. Do wnętrza kościoła włamali się przez okno nieznani sprawcy rabując drogocenne złote korony z figur Matki Boskiej i Jezusa, odlane przed przeszło 40 laty. Korony te ważyły po ok. 0,5 kg.

Pośpiech którego boją się Anglicy

Po co przyjechali do Londynu Mc Cone i Merchant?

LONDYN (PAP)

Na polecenie prezydenta Eisenhowera do Londynu przybyli niespodziewanie przewodniczący amerykańskiej komisji energii atomowej Mc Cone oraz zastępca sekretarza stanu USA Merchant. Prasa londyńska donosząc o tej wizycie daje do zrozumienia, że Amerykanie przyjechali po to, aby uzyskać od rządu brytyjskiego zgodę na wznowienie przez USA prób jądrowych oraz na przyjęcie bardziej „twardego” kursu na genewskiej konferencji w sprawie przerwania wojkowych eksperymentów nuklearnych.

Jak podaje agencja Reutersa, w brytyjskich kołach miarodajnych oświadczono we wtorek, iż Anglia pragnęłaby przekonać Stany Zjednoczone, iż powinny wstrzymać się od jednostronnego dokonywania prób nuklearnych, w wypad-

ku gdyby genewskie rokowania w sprawie zakazu prób jądrowych miały zająć więcej czasu niż przewidywano.

W londyńskich kołach dziennikarskich uważają, iż pośpiech Amerykanów w tej kwestii, jeśli wyrażiliby się w jakichś konkretnych posunięciach, spotkałby się z nieprzychylnym dla Zachodu odzwiekim światowej opinii publicznej i osłabił jego pozycję w ONZ.

Wiemy co to jest IMPERIALIZM

Odczyt prezydenta Kuby

HAWANA (PAP)

Dziennik „Revolucion” opublikował tekst odczytu pt. „Revolucja kubańska a postęp społeczny ludzkości” wygłoszonego przez prezydenta Kuby, Osvaldo Dorticos’a w audycji telewizyjnej pod nazwą „Uniwersytet Ludowy”.

Dorticos poświęcił wiele uwagi rozwojowi gospodarczemu Kuby. Wskazał on przy tym, że w krajach zacofanych niemożliwe jest osiągnięcie szybkiego rozwoju gospodarki drogą popierania prywatnej inicjatywy oraz prywatnych inwestycji krajowych i zagranicznych.

Prezydent mówił następnie o pomocy, jaką Kuba otrzymuje od innych krajów. Stwierdził on, że kraje te przez umowy handlowe i kredytowe, przez bezinteresowną pomoc gospodarczą dostarczają Kuby niezbędnych środków, pomagając jej w przyspieszeniu tempa rozwoju gospodarki.

Kuba — podkreślił Dorticos — nie jest odosobniona w walce o rozwój gospodarczy i postęp techniczny. Są z nami — powiedział on — inne narody i inne państwa. Współpracą gospodarczą jaką prowadzimy, oparta jest na zasadach równości i w żadnym stopniu nie przynosi uszczerbku naszej suwerenności i niepodległości. Ale nie zgadzamy się na obecne inwestycje prywatne na naszej ziemi.

Niechaj nikt nie mówi, jak to czynią niektórzy pseudorewolucjonści — dezertarzy, że zastępujemy jeden imperializm przez drugi. Wiemy, co to jest imperializm. Wiemy, że udzielenie kredytów zagranicznym drogą uczciwych rokowań między dwoma krajami, rokowań opartych na zasadach równości i wzajemnego poszanowania — to nie jest imperializm. Imperializm — to przewaga obcych monopolów w gospodarce kraju. Wyrazem imperializmu były towarzysztwa „Cubana de Electricidad”, „Cubana Telephone Company”, cukrownie amerykańskie, które otrzymywały na Kubie surowiec i ciągnęły stąd zyski. Ale przyjazna pomoc sprzyjająca naszemu rozwojowi — to nie jest imperializm.

Z kroniki MO

Zabójstwo na weselu

W nocy z 14 na 15 bm. w miejscowości Tarnów — Rzędzin na weselu odbywającym się u jednego z tamtejszych gospodarzy doszło do bójki, w czasie której został śmiertelnie ugodzony nożem w brzuch 25-letni Julian Armatus zam. w Rzędzinie.

Przybył na miejsce funkcjonariusze Komendy Powiatowej MO w Tarnowie zatrzymali 28-letniego Jerzego Skoczylasa z Tarnowa, podejrzanego o dokonanie zabójstwa.

Postrzelenie z broni myśliwskiej

We wsi Jawiszewice w pow. oświęcimskim, 15-letni Mieczysław Świąder w czasie nieobecności rodziców zabrał z szafy strzelbę wraz z amunicją będącą własnością jego ojca i na skutek manipulacji spowodował strzał, raniąc w rękę 11-letniego Tomasza Świądę. Chłopca odwieziono do szpitala. Dochodzenie wszczęła Komenda Powiatowa MO w Bochni.

W Łapczycy pow. Bochnia 4-letni Józef Bugajski, pozostawiony bez opieki, w momencie przebiegania przez jezdnię wpadł pod motocykl doznając ogólnych obrażeń. Dziecko przewieziono do szpitala. Dochodzenie prowadzi Komenda Powiatowa MO w Bochni.

W Zgodowicach pow. Wadowie podczas polowania tamtejszy myśliwy Aleksander Garus w wyniku nieostrożności w momencie ładowania dubeltówki postrzelił w nogę znajdującego się w pobliżu 16-letniego Tadeusza Knapika, który przebywał w szpitalu.

Postarunek MO w Spytkowicach odebrał broń Garusowi i wszczął przeciwko niemu dochodzenie.

W stacji kolejowej Szczakowa w momencie wjeżdżania pociągu osobowego z Bytomia do Lublina usiłował wskoczyć do wagonu 30-letni Karol Kocot, zam. w Jaworznie i wpadł pod koła, ponosząc śmierć na miejscu.

W Łapczycy pow. Bochnia 4-letni Józef Bugajski, pozostawiony bez opieki, w momencie przebiegania przez jezdnię wpadł pod motocykl doznając ogólnych obrażeń. Dziecko przewieziono do szpitala. Dochodzenie prowadzi Komenda Powiatowa MO w Bochni.

nasz korespondent donoszą

Zaloga M-7 dla powodziar

Apel o pomoc dla powodziar spotkał się wśród załogi taranowiskich zakładów M-7 z gorącym odzewem. Dowódcą tego jest fakt, iż w dniu wypłaty pracowników fizycznych zebrano kwotę 3.400 zł na pomoc dla powodziar. Ponadto Rada Zakładowa ze swych funduszy przeznaczonych na rzecz turystyki — przekazała kwotę 5 tysięcy złotych na powodziar. Oczekiwane są dalsze datki w dniu wypłaty pracowników umysłowych.

WACŁAW FLEKSY Tarnów

Przybywa mieszkań

Od 1958 roku istnieje w Myślenicach Spółdzielnia Mieszkaniowa „Zorza”. Spółdzielnia buduje w stanie surowym od PRN blok mieszkalny przy ulicy Reja, w którym otrzyma nowe mieszkania 36 rodzin. Blok zostanie oddany do użytku 30. X. 1960 r. Prace wykończeniowe są już poważnie zaawansowane. Spółdzielnia zamierza także budować w stanie surowym od PRN blok mieszkalny przy ulicy Reja, w którym otrzyma nowe mieszkania 36 rodzin. Blok zostanie oddany do użytku 30. X. 1960 r. Prace wykończeniowe są już poważnie zaawansowane. Spółdzielnia zamierza także budować w stanie surowym od PRN blok mieszkalny przy ulicy Reja, w którym otrzyma nowe mieszkania 36 rodzin. Blok zostanie oddany do użytku 30. X. 1960 r. Prace wykończeniowe są już poważnie zaawansowane.

Stwierdzono: 4 rozwiązania z 5 traf. prem. wygr. po ok. 333.915 zł, 188 rozwiązań z 5 traf. zw. wygr. po ok. 7.105 zł, 8.321 rozwiązań z 4 traf. wygr. po ok. 235 zł, 126.811 rozwiązań z 3 traf. wygr. po ok. 16 zł.

Komunikuje się, że w zakładach piłkarskich na dzień 21 sierpnia br. nie będą brane pod uwagę 2 spotkania tj.: „Legia” Krosno — „Stal” Mielec poz. 9 i „Cracovia” — „Wawel” Wroclaw poz. 12 — gdyż zostały one przełożone przez PZPN na termin późniejszy.

CAF — fot. Dąbrowiecki

Uszkwa nie będzie zatruwać powietrza

Brzesko nie ma — na razie — urządzeń kanalizacyjnych. Ścieki odprowadzane są do rzeki Uszwicy. Toteż podobnie jak budowa wodociągów pilną sprawą dla tego miasta jest budowa urządzeń kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków. Według planów inwestycja ta ma być zrealizowana w latach 1961/65. Biorąc odcinki, który w podstawie porozumienia z MRN jest jej inwestorem, posiada już na ten cel 14 mln zł. Plan terenowy przewiduje na roboty początkowe i przygotowanie dokumentacji 3 mln zł. Całkowity koszt inwestycji obliczany jest na 64 mln zł.

JOZEF ZADRUŻNY Brzesko

Jerzy Pękala

sekretarz KW PZPR w Krakowie

Walka toczy się na każdym stanowisku roboczym

W okresie, kiedy trwa ogólnonarodowa kampania rewizji założeń inwestycyjnych pod kątem wykrywania i wykorzystania poważnych rezerw, jakie kryją się w tej dziedzinie naszej gospodarki, gdy chcemy równocześnie na tej drodze poprawić nasz bilans handlu zagranicznego — zagadnienie oszczędności surowców i materiałów nabiera szczególnej wagi. Trzeba bowiem wiedzieć, że w niektórych gałęziach przemysłu udział materiałów i surowców w kosztach produkcji sięga od 70—85 proc. Stąd też każdy uzyskany procent oszczędności oznacza poważną obniżkę kosztów własnych produkcji; wpływa na zwiększenie zysku i akumulacji, jak też odpisu na fundusz zakładowy. Równocześnie otwierają się wówczas szerokie możliwości wytworzenia nowych wartości użytkowych, zmniejszenia deficytu surowców, bardzo często zaś zmniejszenia importu, co oznacza w konsekwencji

poprawę bilansu handlu zagranicznego.

Tymczasem obserwujemy w naszym przemyśle zjawisko lekceważenia wymogów prawidłowego prowadzenia gospodarki materiałowej oraz przekraczania norm zużycia materiałów. Sprawy te były w większości wypadków pomijane przy realizacji uchwał III i IV Plenum KC, jak też nie są również należycie doceniane obecnie, kiedy przystąpiliśmy do wcielania w życie uchwał V Plenum. Stąd też zakładowe organizacje partyjne, jak również administracja gospodarcza w przemyśle, powinny niezwłocznie i na tym froncie przystąpić do batalii z wszelkimi przejawami bałaganu i marnotrawstwa. Dotyczy to w równej mierze przemysłu kluczowego, jak i terenowego i spółdzielczego. W szczególności jednak przemysłowi metalowemu i budownictwu z uwagi na to, że z jednej strony zakłady metalowe i budownictwo zużywają poważne ilości stali, z drugiej zaś włas-

nie gdy chodzi o stal musimy dokonać szczególnie dużego wysiłku, aby zmniejszyć jej zużycie. Podyktowane to jest, jak wiadomo, zarysowującą się dysproporcją między zapotrzebowaniem naszej gospodarki na stal, a — pozostającą w tyle produkcją stali oraz ograniczonymi możliwościami jej importu. Jest rzeczą konieczną, aby w każdym zakładzie pracy przygotowany został przez administrację konkretny program działań, zmierzający do oszczędzania materiałów i surowców. Z kolei rzeczą nieodzowną będzie poddanie go ocenie i dyskusji zarówno w organizacjach partyjnych jak i na KSR-ach. Tylko bowiem jak najszerze zaangażowanie całego robotniczego zespołu w wypracowanie tu realnego programu oraz na jego konsekwentną realizację.

Zanim jednak powstanie taki program należy przede wszystkim odpowiedzieć sobie na pytanie, gdzie oszczędności materiałowych należy szukać. Gdzie i w jaki sposób można usprawnić gospodarkę materiałową, gdzie zaś nie będzie to do pomyślenia bez zmiany norm zużycia materiałów, bez zmiany technologii produkcji.

Najogólniej rzecz biorąc można wyróżnić trzy sfery obiegu materiałów i surowców, które kryją w sobie poważne rezerwy ich oszczędniejszego zużycia. Są to po pierwsze: transport materiałów i surowców do zakładów, po drugie: magazynowanie — wydawanie do produkcji oraz na rezerwy zakładu, rozliczanie się z państwem materiałami i wreszcie w samej produkcji: normowanie, właściwa ich technologia, walka o zmniejszenie braków i odpadów.

Z kolei należy odpowiedzieć sobie na pytanie, w której z tych trzech faz w konkretnym zakładzie występują straty materiałowe oraz z jakich przyczyn. Powszechnie znane jest zjawisko, że bardzo duże straty powstają na skutek niewłaściwego przewożenia materiałów, braku odpowiedniego ich zabezpieczenia w czasie transportu np. przed wpływami atmosferycznymi. Podobnie wiele surowców i materiałów marnuje się w wyniku niewłaściwego ich przechowywania.

Generalnego uporządkowania wymaga również system wydawania materiałów do produkcji. Nie do rzadkości należą wypadki, że pracownik pobiera materiał z magazynu według zapotrzebowania, podpisując wprawdzie przez mistrza czy kierownika, ale obojętnego na oko. Co gorsza po zakończeniu pracy nikt nie żąda od pracownika, by rozliczył się z pobranego materiału. Nikt nie troszczy się, co się dalej dzieje z tą jego częścią, która nie została wykorzystana do produkcji. Z reguły materiał ten rzadko kiedy wraca do magazynu. Stąd też niemal codzienny obraz, jaki przedstawia nasze place budowy po zakończeniu robót. Ponieważ się tam cement, cegły, kable i inne materiały, które nierzadko leżą miesiącami i nikt nie chce sobie o nich przypomnieć.

Wreszcie gdy chodzi o sam proces produkcji szczególnego znaczenia nabiera sprawa prawidłowych norm zużycia surowców. Dotychczas takich norm albo w ogóle nie ma, albo też są, ale wyłącznie na papierze, przy czym od lat już nieaktualne. Z przytoczonych już wyżej powodów nie można

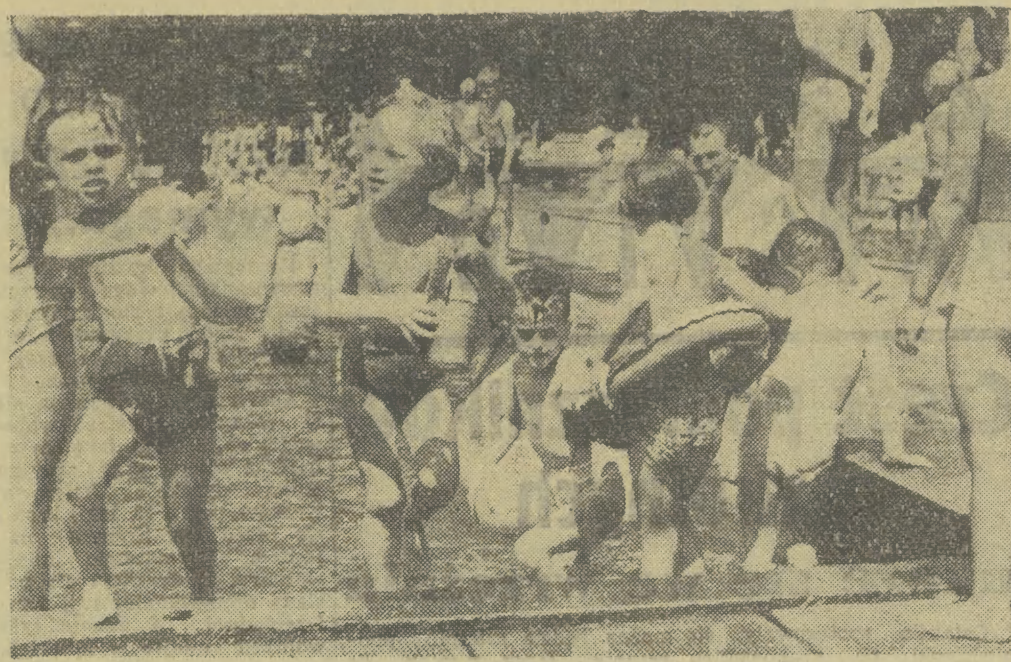
tego dłużej tolerować zwłaszcza w przemyśle metalowym. Nie oznacza to jednak, że prawidłowe normy zużycia surowców nie powinny być opracowane i przestrzegane we wszystkich zakładach przemysłowych oraz w odniesieniu do wszystkich wyrobów. Zadanie opracowania takich norm spoczywa na biurach konstrukcyjnych oraz biurach technologicznych. Tylko w oparciu o prawidłowo opracowane jednostkowe normy zużycia, które, rzecz jasna, muszą być co jakiś czas aktualizowane, można prowadzić kontrolę, czy ilość wydanego do produkcji materiału pozostaje w zgodzie z normami oraz z faktycznym jego zużyciem.

Jeśli już mówimy o wykrywaniu rezerw oszczędności materiałów w bezpośredniej produkcji, to należy jeszcze zwrócić uwagę na jej poziom jakościowy, gdyż i on nie jest tu bez znaczenia. Zła jakość wyrobu, jego krótszy żywot w służbie użytkownika, to także marnotrawstwo.

Wymaga dyskusji zarówno w zakładach pracy jak i w prasie problem uruchomienia odpowiednich bodźców w posługiwaniu się takim instrumentem jak place i premie, ażeby sprzyjały to szerokoemu zainteresowaniu ogółu pracowników prawidłową oszczędnością gospodarką surowcami. Dotychczas bowiem pracownicy w minimalnym stopniu albo też w ogóle nie są od tej strony zachęcani do większej dbałości i porządku. Bodźce, zawarte w systemie plac, winny zadać nie tylko do zwiększenia produkcji, ale również do podnoszenia jej jakości oraz racjonalnego zużycia materiałów i surowców. Mimo, że generalne rozwiązanie tej sprawy nie leży w sferze możliwości poszczególnych zakładów niemniej każdy z nich w ramach swoich uprawnień może zrobić wiele, by poprzez system właściwie stosowanych premii czy w oparciu o fundusz zakładowy stwarzać zachętę do porządkowania naszej gospodarki i na tym ważnym odcinku, jakim jest gospodarka surowcowa i materiałowa.

Oczywiście w parze z bodźcami materialnymi musi iść odpowiednio zastrzeżony nadzór techniczny, powszechnie obowiązująca w zakładzie, w każdej jego komórce dyscyplina i porządek, a wreszcie — o dużej sile oddziaływania — praca wychowawczo-polityczna z załogą. Oto dlaczego, mimo że konkretne programy walki o oszczędność materiałów i surowców winny być opracowane przez administrację zakładu, muszą być one dyskutowane na konferencjach samorządu robotniczego, na wydziałowych naradach technicznych, w organizacjach partyjnych. Słowem, należy je przekonsultować z całą załogą.

Nie wystarczy pobudzić do działania administrację, wszystkich inżynierów czy techników. Walka przeciw marnotrawstwu, przeciw niszczeniu drogocennych surowców musi rozgrywać się na każdym stanowisku pracy. Najwięcej bowiem zależy tutaj od samych robotników.

Mali wczasowicze jednej z najpiękniejszych miejscowości wczasowych Beskidu Śląskiego — Wisły, wykorzystują każdą pogodną chwilę.
FOT — CAF

„Ja nie kradnę”...

...tak właśnie z naciskiem i oburzeniem powiedział mi niedawno pewien znajomy facet. (W jego głosie był kierownik sklepu. Mówiliśmy właśnie o przestępczości gospodarczej, kiedy rozmowa zesłała na „sektki”. Nie 40-procentowe, broń Boże. Obydwa nie pijemy. Poszło o „sektki” o dziełowe, czyli 100 proc. wel-

ny. Bo właśnie z nimi mój znajomy czynił od lat istne cuda. Materiały wełniane dostarczane są do sklepów w bełach, zawierających określoną ilość tkanin, wymienioną na tzw. metce, czyli kartce potwierdzonej od beli. Otóż okazuje się, że w tych bełach jest tkaniny z reguły więcej, niż wyszczególniono na metce. O 70 cm, o 1,2 metra, o 1,5 metra, a bywa, że i o 2 metry. Nie sądzimy, że „mój” kierownik sprzedaje owe wełny z bełi „jak leci”, a wartość superaty wypłaca do sklepowej kasy. Błądzał naiwnym. A jednak pan kierownik interesuje się wspomnianymi nadwyżkami. Jak najbardziej. Jak tylko bełę trafią do sklepu, bierze je „pod metry” i rzuca. A dalej to już są dwie metody. Albo od razu odciąga nadwyżkowe materiały. Albo zanotować tylko prawdziwą długość bełi. W jednym i drugim wypadku chowa się do własnej kieszeni pieniądze za sprzedane nadwyżki.

Jak to się dzieje, że w fabrykach tak się mierza? A no właśnie nie wiem! Nikt nie wie. Podobno automaty mierzące je funkcjonują. Dobrze funkcjonują za to pomysły sprzedawcy, błogosławiać przemysłowi kierownikowi i życząc o tym liberalnym automatom jak najdłuższego, spokojnego żywota.

I drugiego człowieka, co mówi, że nie kradnie, też spotkałem. Też kierownika skle-

czyl własnego klubu w Zakładach Szadkowskiego przygotowują ZMS-owcy nowe wyposażenie. Złoży się na nie 25 nowoczesnych stolików z materiałów odpadowych, 100 odpowiednich krzesełek, kilka wieszaków i specjalnie kowanych przemyślnie z żelaza, „Piotrusiowski” popielniczek. Wszystko to młodzi robią poza godzinami pracy. Będą także brać udział w malowaniu pomieszczeń klubowych wdzienki kierownictwa za „zaszrak materiałny” w postaci farb. „Czarny Piotrus” w nowoczesnej, eleganckiej szacie rozpoznać działalność we wrześniu.

Składkowy telewizor

Pisaliśmy już kiedyś o chrześcijańskim „Ciutciusiu”, urządzonym przez młodzież w piwnicy jednego z osiedlowych domów. „Ciutcius”, którego nazwę usprawiedliwia pomieszczenie (ok. 14 m²) nie zawiesił, mimo wakacji, swej działalności. Powstała tam grupa działająca ZMS, „zasoby rozrywkowe” powiększyły się o nowe płyty, a o nowe książki własna, skompletowana przez członków klubu, biblioteczka. Ostatnio zaś klubowicze zakupili za składkowe pieniądze telewizor na raty. (Sak)

pu. I doszedłem do wniosku, że ten człowiek, pełen wery i inicjatywy, to po prostu genialny. Chwacki ten gentleman wziął z kasy 9 tys. złotych i... Nie, nie! Nie zdefraudował! Tak robi tylko złodziej-idiot, którego Temida, choć oczy ma przeważa, nie opaska — prędzej czy później dogoni. „Mój” kierownik ma głowę. On pożyczka tylko z kasy sklepowej wymienione 9 tysięcy, po czym wpłaca je do PKO na oszczędnościową książeczkę samochodową. Jak zawiąże się remanent, to kierownik biegnie do PKO, wyjmując pieniądze i zwraca do kasy własnego sklepu. A jak na książeczkę kierownika padnie wygrana w postaci samochodu? Oto właśnie chodzi! Kolega „mojego” kierownika już wygrał. I to jest szczyt techniki zarabiania w drugiej połowie XX wieku. Za państwowe pieniądze wygrał państwowy samochód. Bez wkładu pracy, bez wkładu kapitału, nawet bez cienia ryzyka... Tyle tylko, że choć mówią, iż nie kradną — są złodziejami. Ale co to kogo obchodzi. Ich w każdym razie niewiele...

DUDUS

Burze gradowe nadal niszczą plony

W sobotę w godzinach południowych, kiedy w Krakowie padał tylko silny deszcz, północne rejonu pow. proszowieckiego zniszczył nienotowany dotychczas grad. Na obszarze paru tysięcy ha szczególnie w wioskach: Imbramowice, Plecionogi, Gruszów, Radziemice i Biłogocze wszystkie plony zbóż i roślin okopowych zostały zniszczone. Burza poobracała nawet liście z drzew. Grad wielkości włoskich orzechów nie topniał aż do następnego dnia. Ludzie oraz oszale z bólu bydła i konie, które burza zastała w polu, szukali schronienia w pobliskich domostwach. Zające i kuropatwy padały martwe jak pod uderzeniem kamienia. Straty są olbrzymie, jako że wspomniane tereny zalicza się do najżyźniejszych w woj. krakowskim. (zn)

W każdy czwartek poczciwie senny Nowy Targ przemienia się w Nowy Jork. „Ciuchy, ciuchy... amerykańskie, szalone!” Wśród bywalców wczasowych Zakopanego rozróżniamy dwie grupy. Pierwsza twierdzi, że „Pchli targ” nad Dunajcem to genialna rzecz, bo można się tam gustownie, tanio i inaczej przypościć, druga natomiast bliźni przeciwko ciuchowej tandecie, uważając ją za instytucję rozzuchwalającą nasze drobniomieszczańskie smaczki i snobizmy. Obie grupy za to „twardo” w każdy czwartek pędzą rano na dworzec autobusowy w Zakopanem i stamtąd „na lebkę” samochodem lub „na śledzia” autobusem jadą do Nowego Targu. Byłe tylko zdążyć przed zawodowymi „ciucharami” z Warszawy i Krakowa, które oczywiście wykupują co najlepsze.

Na nowotarskiej tandecie obowiązują u kobiet: wypieki na twarzy, nerwowy krok, gubienie mętów i obłęd w rozbieganych oczach. Jednostki zezowate, a więc mogące równocześnie lustrować kilka stanowisk z ciuchami, wzbudzają w tym dniu ogólną zazdrość. „Patrz pani, co za szal! Tylko chwałę pani te guziki”. Młode oczy rozszerza zachwyt, usta szybko pytają: „Ile?” „Dwieście, jak dla pani”. Młode usta szybko odpowiadają: „Czemu tak drogo?” — a jednocześnie młoda główka kalkuluje: Dwieście wzięłaby sama krawcowa, a gdzie materiał? Handlarzka nie stygnie tej kalkulacji, ale doskonale o niej wie. Zachęca więc młodą klientkę argumentami natury — można rzecz — psychologiczne: „Gdy to pani

Na Zatoce Gdańskiej... CAF — fot. Uklejewski

notatnik gospodarcy

Interes na kółkach

Konstruktorzy Zakładów Rowerowych w Bydgoszczy opracowali i przygotowali do produkcji nowe typy rowerów, które przeznaczone będą na eksport do USA. Na Targach Poznańskich zawarta bowiem została transakcja na dostawę w tym roku do USA 118 tys. różnych typów rowerów. Wykonanie zamówienia zostało powierzono w całości Zakładom w Bydgoszczy, ponieważ są one znane z wysokiej jakości produkcji i dostarczają już rowery do wielu krajów Europy, Afryki i Azji.

Przypomnienie o zimie

W Leningradzie zakończyły się tradycyjne XXXI z kolei międzynarodowe targi futrzarskie. Wzięło w nich udział 18 kupców z 23 krajów, w tym z Anglii, USA, Francji, Kanady, Belgii i Włoch. Pod względem obrotów ze strony handlowców zagranicznych targi pobili rekordy ostatnich lat. Organizator imprezy „Sojuzspulnitsa” zajmująca się eksportem futer radzieckich sprzedała ponad 3,5 mln skórek popielicy, norki, gronostaja, kuny, rysia, sobola i innych. Szczególnym powodzeniem cieszyły się norki oraz karakulki i słynne sobole rosyjskie.

Zaledwie 3 procent

Rzeki w Polsce stanowią ogromny potencjał energetyczny, dotychczas nie wykorzystany. Dorzecze Wisły może dać 13,7 miliarda kWh, a dorzecze Odry 4,2 miliarda kWh. Tymczasem potencjał energetyczny rzek polskich jest obecnie wykorzystany zaledwie w 3 procentach.

Kopalnia gigant

Największa na świecie kopalnia rudy żelaznej działająca w ciągu roku ponad 20 mln ton tego surowca zbudowana została w najbliższych latach w radzieckim zagłębiu Krzywkoskim. Będzie ona dawała 4 razy więcej rudy niż średnia kopalnia istniejąca obecnie w tym zagłębiu. Kopalnia zostanie całkowicie elektryfikowana i zautomatyzowana. Do kontroli poszczególnych działów ruchu i wydobywania zostanie telewizja. Przy największym wydobyciu kopalnia ta będzie miała najmniejszą załogę.

Glinka droższa od cementu

Włoscy kupcy zakupili w Polsce duże ilości gliny surowej i palonej. Strzeliła ona bowiem do produkcji wyrobów fajansowych. Zamówienie jest tak duże, że w porcie gdańskim, w którym statki załadunkowane są tym towarem zbudowano nawet specjalne zabudowania na glinkę. Jest to jednak z bardzo opóźnionych towarów eksportowych, ponieważ jego cena na rynkach światowych jest wyższa od ceny cementu.

Papier przyspiesza wzrost... warzyw

W ZSR zastosowano papier przy uprawie warzyw. Obsłona grządek pokrywa się taśmami papieru. Stanowią one ochronę dla wschodzących roślin, przyspieszają wzrost o 2 tygodnie. Co ciekawskie, zastosowanie taśm papierowych wpływa na zmniejszenie zachwaszczenia i wyrzynników i zapobiega nadmiernej parowaniu gleby.

Nowy Jork nad Dunajcem

ubierze, żaden mężczyzna nie wytrzyma. Mój, gdy mnie w tym zobaczył, to zbłądził, czy przymknął i zawołał: ściągał to z sobą, przysięgał! Taki się zrobił nerwowy, proszę pani! A więc bierz pani?”

Taka „handlowa mowa”, drogi redaktorze, to oczywiście do debiutantów, nie do starej, doświadczonej klientki nowotarskiej „Maison de Ciuch”. Nastuchałem się takich dialogów do syta, sam w niektórych brałem udział. Bo choć uważam ten czwartkowy sabaty ciuchowe na nonsense i bzdurę, to oczywiście stałem się właścicielem kilku nowych łasek, w tym wspaniałego swetra z szalową naszywką firmową z Chicago. Autentyczna! Bo za resztę — nie ręczę.

I byłbym może dokonał jeszcze więcej bezdewizowych zakupów zagranicznych, gdyby Zygmunt nie obrał sobie z grośsiwa. Kupował, co upadło w rękę, z gorliwością kociaka, któremu wszystko się podoba, co niepotrzebne. Spieczę nastąpiło między nami, drogi redaktorze, kiedy zaczął przymierzać trzydzieterowe futerko fokowe. Bo takie i okazał! Odmówił dalszych kredytów, a on odmówił taką „litanię” pod moim adresem, że nastąpiło zerwanie stosunków. Na zakończenie dyskusji Zygmunt oświadczył, że ani myśli wlec się dalej ze mną i moim Osiotkiem, ponieważ resztę wędrówki postanowił odbyć autostopem.

Trudno, pomyślałem, bo w to autostopowe postanowienie nie uwierzyłem. Ale, jednak, drogi redaktorze, rzeczysie! Gdy wróciłem po południu do Zakopanego, na skrzyżowaniu za miastem zatrzymał mnie jakiś dziwnie znajomy autostopowicz. Wprawdzie nie miał książeczki z kółkami, ale go zabrałem. Był bardzo miły, spokojny, uprzejmy. I aż do Zakopanego nie odezwał się ani słowa.

TAŃSZE I LEPSZE...

Na wielu odcinkach linii kolejowych trwają prace przy wymianie starych, drewnianych podkładów na strunobetonowe. W nadchodzącym planie 5-letnim zostanie położonych 5 mln podkładów strunobetonowych, co da gospodarce narodowej duże oszczędności drewna. Na zdjęciu: wymiana podkładów na odcinku kolejowym koło stacji Zakowice.
FOT — CAF

Dziewczęta mało mówią, ale...

Wprawdzie utarta opinia twierdził coś wręcz przeciwnego o płci pięknej, ale w odniesieniu do dziewcząt, stanowiących prawie połowę wojewódzkiej organizacji ZMW, utarła się pogląd, że „mówczyłami to one nie są”. I faktycznie. Rzadko zabierają głos na zebraniach, zjazdach, konferencjach, wyjawiają ich „dziewczyńskie”. Inaczej natomiast jest z pracą. Pomijając udział w podstawowych dla Związku kierunkach działalności: przysposobieniu rolniczym i życiu kulturalno-oświatowym, rozwijają formy pracy specyficzne dla siebie.

Bodajże najważniejszą z punktu widzenia przyszłych matek, gospodyń, obywaterek — są szkoły zdrowia. O tym, że doceniają je nie tylko dziewczęta, ale zdobyły sobie uznanie także kobiet starszych, świadczą coraz gęstsza ich sieć. Jeśli w ub. r. istniało w województwie 171 szkół, to w bieżącym liczbą ta wzrosła do 214 i w dalszym ciągu wykazuje tendencję wzrostową. Nie ma w tym nie dającego skóra szkoły udoświadczają słuchaczkom podstawowe zasady higieny, zapoznają je z pielęgnacją niemowląt, udzielają porad z zakresu świadomego macierzyństwa.

Warto przy okazji podkreślić udział lekarzy i pielęgniarek w tej bardzo pożytecznej pracy, obejmującej blisko 10 tys. kobiet i dziewcząt wiejskich. Część białego personelu wyklada w szkołach bezinteresownie, przekazując honoraria na cele ogólne jak radioodbiorniki dla gromady. Tak postąpili np. dr Tabacek i dr Sozygiel z Olkuskiego. Wspominam o tym, bo zamierzamy w przyszłym roku podwoić liczbę szkół zdrowia. Jest to zadanie trudne, wymagające dużego wysiłku i sporych nakładów. Lekarze o podobnej postawie jak wspomniani, ośrodki zdrowia mogły by nam wiele pomóc. Liczymy tu również na wzmożoną aktywność powiatowych rad dziewcząt ZMW i ZP. Liczy kobiet szczególnie w takich powiatach jak: Chrzanów, Dąbrowa Tarnowska, Miechów i in. przy organizacji nowych szkół. Powiaty te bowiem nie osiągnęły jeszcze wyników Olkusza, Żywca, Brzeska, Myślenic, gdzie szkoły powszechnie się przyjęły.

Ala nie tylko zdrowiem i higieną zajmują się dziewczęta. Gospodarstwo domowe to ciągle jeszcze zaniedbywana dziedzina. Zanim dojdzie do powszechnego, obowiązkowego szkolenia dziewcząt w tym zakresie, „latamy” lukę przez prowadzone wspólnie z KGW i LK kilkutygodniowe kursy gotowania i pieczenia, kroju i szycia, przetwórstwa owocowego itp. Przed sezonem prac rolnych brało w nich udział ponad 3 tys. dziewcząt. Tym, co hamuje nasze poczynania, jest brak odpowiednich instruktoerek. W pewnym stopniu pokonujemy tę trudność, organizując szkolenie w Szwach. Ale dopiero w tym roku kole ZMW, które delegowały swe przedstawicielki na kursy instruktorów odczuja ich pomoc bezpośrednio na miejscu.

W tym roku rozwijamy wśród dziewcząt pracę na jeszcze innym polu: estetyki i hodowli. W konkursie na najpiękniejszy ogródek kwiatowy i warzywny, w nowo utworzonych 92 zespołach drobiarskich uczestniczyło blisko 1500 dziewcząt. Nie zanotowaliśmy tu jeszcze najlepszych wyników. Mimo to sądzę, że i ta nowość znajduje wiele zwolenniczek podobnie jak swego czasu było z „grzeźnością na codzień” czyli zespołowym przyswajaniem sobie prawideł dobrego wychowania, które dziś stało się prawie powszechne w kołach ZMW głównie dzięki dziewczętom.

Wojewódzka Rada Dziewcząt pracuje w tej chwili nad jeszcze jednym zagadnieniem, należącym bodaj do najtrudniejszych. Powszechnie wiadomo, że nadwyżka siły roboczej w powiatach górskich i rolniczych obejmuje przede wszystkim dziewczęta. Im najtrudniej zdobyć kwalifikacje, nie tak łatwo „wydostać” się z domu. Sądzę i zgadzają się z mną koleżanki, że rozwiązałoby problem tworzenie zespołów przysposobienia spółdzielczego dziewcząt, wciąganie ich do zespołów spółdzielczych już istniejących.

Ta właśnie sprawa, obok rozwoju form omawianych, stanie się po zakończeniu sezonu prac rolnych przedmiotem usilnej pracy wszystkich członków ZMW.

JADWIGA DOBRZANSKA,

sekretarz Wojewódzkiej Rady Dziewcząt ZMW

Przy odbudowie Kołobrzegu pracuje blisko 100-osobowa grupa uczestników Młodziankowego Obozu Hufców Pracy ZMS. Razem z polskimi kolegami, przy oczyszczaniu terenów nadmorskich i budowie nowych domów pracują przedstawiciele młodzieży francuskiej, angielskiej, niemieckiej (z NRD i NRF), amerykańskiej, szwajcarskiej i jugosłowiańskiej. Na zdjęciu lewym: młodzież pomaga przy budowie nowych domów, na zdjęciu prawym: wśród uczestników obozu nie brak przedstawicieli młodzieży afrykańskiej.
FOT — CAF

